

Yusuf TEKİN
Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarı

“Bir ülkenin geleceği olan nesillerin, sağlıklı ve donanımlı bireyler haline gelmesinde en önemli pay eğitimidir” dedik ve hayatını eğitime adanmış bir isme konuk olduk bu sayımızda. Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarı Yusuf Tekin, eğitim alanında birçok görevde bulunmuş, genç nesillerin eğitilmesine hayatını adanmış bir akademisyen. Siyasetle hep iç içe olan ancak aktif anlamda siyaseten uzak duran Sayın Tekin’le, akademisyenlikten bürokrasiye geçişini ve ülkemizdeki eğitim alanında dünden bugüne değişen koşulları konuştuk.

“GENÇ KUŞAĞIN YENİ DÖNEMLERE HAZIRLANMASINDA ELİMDEN GELDİĞİNCE KATKI VERMEYE ÇALIŞTIM”

Sayın Müsteşarım, basına baktığımızda soğuk bir yapınız olduğu söyleniyor. Oysaki, biz sizi hiç öyle görmedik. Basında neden öyle görünüyor olabilir?

Aslında öyle değilim ama, sanırım ciddiyetle soğukluk biraz karıştırılıyor. Genelde ciddi bir yapım var, ondan kaynaklanıyordur, belki de aşırı yoğunluk ve sürekli iş ağırlıklı tempodan kaynaklanıyordur. Demek ki dışarıdan öyle görünüyoruz. Uyarınız için teşekkür ederim.

Biz sizi biyografik olarak tanıyoruz ama sizi bir de sizin ağzınızdan tanıyabilir miyiz?

1970 yılında Erzurum’da doğmuşum. Babam şimdi işçi emeklisi; ÇAYKUR’da çalışıyordu o zamanlar. 74-75 yılında, babamın işi sebebiyle ailecek Rize’ye yerleştik; ilkokula orada Rize İslampaşa ilkokulunda başladım. O zamanki ortaokul ve lise tek bünyede ve 7 yıl idi. Rize İmam Hatip Lisesine kayıt yaptırarak ortaokul ve lise için. Dolayısıyla ortaokul ve liseyi orada okudum. İmam Hatip Lisesi sonrası Ankara Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümünü kazandım. Tam o yıllarda babamın da emeklilik süresi doldu ve emekli oldu. Sonrasında tekrar ata ocağı Erzurum’a yerleşti. Dolayısıyla o tarih itibarıyla bizim Rize’yle aile bağımız kopmuş oldu. Ama ilkokul arkadaşlarımız, çocukluk arkadaşlarımız, gençlik arkadaşlarımız sebebiyle kendimi, kan bağı olarak Erzurumlu; dostluk, ar-

kadaşlık ve hukuki anlamda ise Rize’li gibi hissediyorum. Dostlarımız, öğretmenlerimiz, arkadaşlarımız, mahalle arkadaşlarımız ve kültürümüzle bir Rize bağlantımız var.

1989 yılında, siyasalda kamu yönetimi bölümünde öğrenime başladım. Benim girdiğim dönemlerde vakıf üniversiteleri yoktu. Türkiye’de, Siyasal Bilgiler Fakültesi Kamu Yönetimi bölümü yüzde 1’le öğrenci alan ve herkesin gitmek istediği bir fakülteydi; Elhamdülillah oraya yani namı diğer Mülkiye’ye başladık. Fakat Fakülteye başlarken, çok ciddi bir hayalkırıklığı yaşadım. O zamanlar başörtüsüyle ilgili yasaklar yeni yeni konuluyor. Ve benim gözümde demokrasi ve insan haklarının savunulduğu bir bölümde bile bu yasakların uygulanması ile şoke oldum. Ben Rize’de yetişmiş muhafazakâr bir gencim; Türkiye’de başörtüsü ile ilgili bir problemin olabileceğini düşünemeyecek bir yerde değilim.

Yoktu da aslında Sayın Müsteşarım. O dönemde, öyle bir şey yaratıldı. Aslında yok, ancak üniversitelerde ciddi bir problem o zaman. Siyasal Bilgiler Fakültesinde derse başladık; ilk derse gittik, isimlerini söylemeyeyim hocalar (özellikle 1-2 hoca), başörtüsüyle ilgili öyle katı bir tavır sergiledi ki bu hayal kırıklığı oluştu. Burası Siyasal Bilgiler Fakültesi; Türkiye’nin en iyi fakültelerinden birisi; en zeki, en başarılı çocuklar buraya gelmişler. Siyasal özgürlükler ve demokrasiyi

Türkiye’de beslemesi gereken bir fakülte, siz orada başörtüsünü yasaklamaya çalışıyorsunuz. Ayrıca gelen hocalar, ilk derste, “imam hatip okullular parmak kaldırsın” diyerek imam hatip mezunları üzerinden olumsuz bir algı yönetiyorlar; bunlar beni çok hayal kırıklığına uğrattı. Kafamda, ne yapayım diye “acabalar” oluştu. O yıl, (ilk defa) bizim Siyasal Bilgiler Fakültesinde seçmeli olarak yabancı dil hazırlık sınıfı hayata geçirilmişti. Ben, Fakülte’deki o psikolojik ortamdan biraz uzaklaşmak için 1 yıl İzmir caddesindeki hazırlık okulunda okudum. O bir yıl, tabii bizim Mülkiye’ye, Ankara’ya hazırlığımız anlamında önemli oldu. Ben, yabancı dil eğitimi döneminde Ankara’daki sosyal ve siyasal ortamı tanımış oldum; Ankara’yı görmüş oldum. Siyasala başladığımızda, biraz daha alışmış olduk. Siyasala başlarken (Rize’den gelirken) temel hedefim, kaymakam olmaktı. “Kaymakam olmak istiyoruz” diye geldik.

Küçüklükten gelen bir özenme miydi?

Ailenin durumu var; etrafınızda o koşullarda, kaymakam ve vali çok önemli insanlar. O, bende bir kızıl elma gibiydi; hazırlıkta ve birde böyle. Sonra ikkiye geçtik, başka meslekler zihnimizde canlandı. İkinci sınıftan sonra da, Türkiye’de (Anadolu’da) yeni üniversiteler açılmaya başlanmıştı, onlar tartışılıyordu. 93’ten itibaren, yeni üniversiteler açılmaya başlandı. Aka-

“19. YÜZYIL TÜRK SİYASAL HAYATINI ANLAMADAN, ÇAĞDAŞ TÜRKİYE’YLE İLGİLİ ANALİZ YAPMANIN EKSİK OLACAĞINI DÜŞÜNÜYORDUM”

demik çalışma yapmanın, daha saygın ve benim doğama uygun bir meslek olacağına karar verdim. 94 yılında siyasalı bitirdiğimizde üniversitelerde asistan olmak ve doktora yapmak için kendime bir hedef çizdim. Mezun olur olmaz, Cumhuriyet Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümünde araştırma görevlisi olarak başladık.

Siz mi tercih ettiniz Cumhuriyet Üniversitesi’ni?

Hayır. “Cumhuriyet Üniversitesi olsun” diye özel bir çabam yoktu ama araştırma görevlisine ihtiyacı olan üniversiteler ilan çıkartıyorlar. Ben de, Cumhuriyet Üniversitesine başvurudum. Kısmet, birkaç tane üniversite vardı, Cumhuriyet Üniversitesini tercih ettim; başvurudum ve 1994 yılında bu üniversitede araştırma görevlisi olarak işe başladım. Siyasaldayken de, akademik anlamda tercih ettiğim alan siyaset bilimi ve onun içerisinde

de özel olarak “Türk siyasal hayatı” olmuştum; bu alanda çalışmak istediğimi, siyasetteki derslerde ve ortamda kararlaştırdım. Sonra siyaset bilimi alanında master ve doktora başladım. 19. yüzyıl Türk siyasal hayatını anlamadan, çağdaş Türkiye’yle ilgili (20. yüzyıla ilgili) analiz yapmanın eksik olacağını düşünüyordum. Yüksek lisansa başlarken de, 19 yüzyıla odaklandım (19. yüzyıl Türk siyasal hayatına). Master derslerine başlamadan, yüksek lisans için tezde ne çalışacağımı aşağı yukarı kararlaştırmıştım; hatta doktora çalışacağım konuyu da. Türk siyaset tarihinde uzmanlaşacağımı bildiğim için, doktora da neyi çalışacağım ile ilgili konuyu da belirlemiştik. Konunun iki sac ayağı olduğunu düşündük; birisini yüksek lisans tez konusu yaptık; daha kapsamlı olanı ise doktora tez konusu yaptık. Sistematik bir master, doktora süreci var. Master tezinin yani yüksek lisanstaki çalışmanın esprisi,

olay şu: Türkiye’deki demokrasi tartışmaları parlamento ve seçimler niye, hangi gerekçelerle tartışılmış, neler tartışılmış. Öyle kolay bir şey değil, bir siyasal geleneği yıkıp yerine yenisini inşa ediyorsunuz; bunun altyapısını o dönemin entelektüeli mutlaka oluşturmuştur, “nasıl oluşturmuş?” yüksek lisansla bununla çok ilgilendim. 1860’dan itibaren 1876’ya kadar yani meşrutiyetin ilanına kadarki dönemdeki neredeyse bütün gazeteler, dergiler ve yayınlara; demokrasi, seçim ve siyasetle ilgili şeylerin hepsine ulaştım. Hepsini değerlendirip baktıktan sonra, bir yüksek lisans tezi ortaya çıktı. Sonra doktora tezinde de onun devamı niteliğinde Türkiye’yi ikinci meşrutiyete götüren koşullar ve Türkiye’de demokrasinin konsolide edilmesi, demokrasiyle ilgili tartışmanın farklı bir boyuta taşınması buna çalıştık. Doktora sonrasında da aynı konuya çalışmaya devam ettim ve Cumhuriyet tarihi üzerinde daha çok Türkiye’deki de-

“AKTİF ANLAMDA, PROFESYONEL BİR SİYASET YAPMAKTAN HEP UZAK KALDIM”

mokrası tartışmaları, seçimler, siyasi partiler onlara çalıştım. 2002 yılında doktora bitti o esnada Türkiye 1997'de başlayan kötü bir dönemi daha yaşamaktaydı; 28 Şubat'ı... Maalesef biz 28 Şubat sürecinde (üniversitedeki akademisyenler olarak) çok sıkıntı çektik. Özellikle benim gibi muhafazakâr kesimlerin yoğunlaştığı bir kaç üniversite (Kırıkkale Üniversitesi, Cumhuriyet Üniversitesi gibi) o dönemin YÖK'ü tarafından dağıtılması kararlaştırılan üniversiteler halini aldı. YÖK, bizim üniversitemize özel bir rektör, özel bir dekan göndererek fakülteyi-üniversiteyi tırnak içerisinde muhafazakârlardan temizlemek için bir politika geliştirdi. O esnada statümüzün değiştirmemizden tutun da karşımıza bir sürü engel çıkartılmasına kadar ciddi sıkıntılarla karşı karşıya kaldık. Bunu anlatma sebebim şu: Doktoramı bitirdikten sonra bu kez "ne yapacaksınız artık bundan sonra" durumuyla karşılaştık. Statümüz değiştirildi; kadrolu araştırma görevlisiyken 28 Şubatçıları bir gecede 2547 sayılı YÖK kanununun 50-d maddesi uyarınca bizi burslu öğrenci statüsüne dönüştürdüler. Bir gecede oldu, sabahleyin kalktık her şey değişmişti. Devlet memuruyken (2547'de 33. Madde kapsamında araştırma görevlisiniz, devlet memuru özlük haklarına sahipsiniz. Doktoranız bitse de araştırma görevlisi doktor olarak devam edeceksiniz. Yani akademik çalışma yaparsanız işiniz gücünüz var) bir gün sabah bir geldik masamızın üzerinde bir yazı, "2547 sayının 50-d maddesine göre atandınız" diyor. 50-d maddesi sizi burslu öğrenci yapıyor. "Atandınız" diyor, talebimiz filan yok. Mahkeme süreçleri filan, hepsini kaybettik. Doktoranız bittiği gün, diplomanızı aldığınızda her şey bitiyor. Yani artık bir işiniz yok, çoluğunuz çocuğunuz hep bera-

ber açıkta kalıyorsunuz. Cenabı Allah buna müsaade etmiyor tabii. Sonra 3 Kasım seçimleri oldu, 2002 yılında Adalet ve Kalkınma Partisi iktidara geldi; yani o 1000 yıl sürecek 28 Şubat ciddi anlamda sona ermiş oldu. Doktora bitti, ilişijimiz kesilecek; diplomamızı geciktiriyoruz mümkün olduğunca geç alalım ki o zamanı kullanalım diye. Bu esnada üniversitelerle görüşüyoruz. Elinizde diplomanız var öğretim görevlisi olmak istiyorsunuz, üniversite rektörüne gidiyorsunuz. O rektörün, aslında senin alanında elemana ihtiyacı var. Bu dönemki gibi değil doktora yapmış insan sayısı sınırlıydı. Bir sürü üniversite kurulmuş; her üniversitede web sayfasına bakıyorsunuz, arkadaşlara soruyorsunuz "şu alanda arkadaşınız var mı?", "yok çok acil ihtiyacımız var". Rektöre gidiyorsun, kılı 40 yararak 40 tane referans bularak rektöre ulaşıyorsunuz. Rektörün size ilk sorusu imam hatip mezunu musunuz? Yani imam hatip mezunu olmak yetiyor; üzerine siz siyasal okumuşsunuz, master doktora yapmışsınız onların hiçbir espirisi yok ama liseyi okuduğunuz okul belirleyici oluyor.

Fişleniyosunuz...

Evet aynen öyle. Bir de üstüne "eşiniz başörtülü mü?" diye soruyorlar; ikisi yan yana geldi mi, rektör direk olumsuz cevap veriyor filan filan. Çok zorda kalmıştık; sıkıntılı bir dönemdi. Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesinde yardımcı doçentlik kadrosuna başvurduk. Orada da, aslında ilan bize çıkmadı; başka birisine ilan çıkmış, biz de oradaki ilana başvurduk. Zaten bir sürü yere başvuruyoruz. Bir tane ilan varsa, hemen başvurumuzu yapıyoruz. Ne olur ne olmaz; belki bir şey olur. Sonra 2002 seçimleri için erken seçim kararı alındı. Üniver-

site rektörü istifa ederek, bir siyasi partiden milletvekili adayı olmak için başvurdu. Üniversitede bir idare boşluğu ortaya çıktı, sizin başvurunuz artık bekliyor; yani önceki rektör o ilanı bir isim için çıkarmış ama o istifa edip gidince, yerine gelen rektör (bir de vekaleten rektör atandı) bekletme yolunu seçti. Bekletirken ama prosedür yürüyor, yani yayınlarınız hakeme gönderiliyor, hakem raporları geliyor filan filan... Dolayısıyla Şubat veya Mart ayından Kasım'a kadar bekledik. 15-20 gün içinde bitmesi gereken süreç Kasım'a kadar bekledi. Kasım ayında önce üniversitede rektörlük seçimi yapıldı, vekâleten yürüten rektörün yerine başka bir rektör atandı; ardından 3 Kasım seçimleri oldu. Derken hem Türkiye'de hem de doğal olarak üniversitelerde konjonktür en azından yumuşadı. Biz Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesinde İktisadi Bilimler Fakültesinde Kamu Yönetimi Bölümüne yardımcı doçent olarak atanmış olduk.

2003 te mi?

2002

O zaman seçim sonrası hemen atandınız.

Tabii, Kasım ayı sonlarına doğruydu, yardımcı doçent olarak atandık. 2009 yılına kadar Tokat'ta yaşadım, öğretim üyesi olarak. O esnada doçentlik sınavı oldu. 2007 yılında doçentliğe başvurudum. Ortalama akademisyenler, zaten 4-5 yıl yardımcı doçentlik yapar, sonra üniversiteler arası kurula başvurur doçent olmak için. Burada da sadece bir şey söyleyeyim, ben Boğaziçi Üniversitesinde doçentlik sınavına girdim. 2007 yılından bahsediyoruz; liseyi bitirdikten sonra üniversite bitirmiş-

“DEMOKRASİ KÜLTÜRÜNE SAHİP ÇIKMAYI YENİ KUŞAKLAR İÇİN EN ÖNEMLİ KAZANIM OLARAK GÖRÜYORUM”

siniz, master doktora yapmışsınız, doçentlik için hazırlanmışsınız ancak salona girdiğimizde jüri üyeleri, “imam hatip mezunuymuşsun” diye başladılar. 2007’de, hatta biraz daha kaba bir dil kullanmışlardı o zaman, “niye saklıyorsun bunu?” gibi itham edici bir şey. 2007’de hala imam hatip mezunu olmak sıkıntılıydı. Sonra doçent olduk. “Siyasal Hayat ve Kurumlar” doçent başlığımız yani siyaset biliminin altına Türk siyasal hayatı. Bu esnada bu konuyla ilgili epeyce çalıştım, makaleler-kitaplar-projeler. 2009-2010 yılında Polis Akademisi Güvenlik Birimleri Fakültesine doçent olarak başladım. Kısa bir sürede orada çalıştım 1,5 2 yıl kadar. Sonra 2011 seçimleri oldu. Bakan yardımcılığı diye bir kavram ilk defa 2011 seçimlerinde oluştu.

Siyasete atılıyorsunuz orada...

Aslında siyaset değil. Normalde, aktif siyasetten uzak kaldım. Teorik olarak destek vermeyi daha doğru buldum. Öğrencilik yıllarımdan beri siyasetle, siyasi partilerle bu anlamda dışarıdan danışmanlık yapma, fikir verme, ortamlarda tartışmalara katılma gibi ilişkilerimiz oldu. İktidar partisiyle de, yani Ak Parti’yle de kurulduğu zamandan beri değişik politikalar oluşturulmasında, değişik ortamlarda bulundum. Parti içi eğitimlerde, akademisyen olarak çok görev aldım. O anlamda siyasetle belki hep iç içeydim ama aktif anlamda profesyonel bir siyaset yapmaktan hep uzak kaldım. Sonra 2011’de yeni kurulan Gençlik ve Spor Bakanlığı Bakan Yardımcılığı görevine atandım. Bunun sebebi de şudur: Ben 1989’da üniversiteye başladığımdan itibaren sürekli gençlik hareketlerinin içerisinde oldum. Sivil toplum hareketlerinin hepsinde, mutlaka karınca kara-

rınca bir katkı olmuştur. Bu katkı dolayısıyla, Türkiye’de ki genç kuşağın yetiştirilmesi, genç kuşağın yeni dönemlere hazırlanmasında hep elimden geldiğince katkı vermeye çalıştım. Bu çalışmalarım nedeniyle Türkiye’de ki gençlik politikalarındaki eksikliği giderecek bir şekilde dizayn edilmesi amacıyla kurulan bu Bakanlığa katkı vermem istendi. Yaklaşık 2 yıl da orada çalıştım. Fakat çok verimli olamadığımı hissettim açıkçası. Değişik sebepleri sayılabilir bunun: birincisi bakan yardımcılığı kavramı kurumsal olarak Türkiye’de oturmamıştı, yetkisi, sorumlulukları, hukuki düzeni tartışılmamış, belli olmamış yeni bir kurumdu. Bu nedenle sisteme çok nüfus edemiyorsunuz, bu önemli bir sebep. Başka sebepler de ilave edilebilir. Ben Gençlik ve Spor Bakanlığında 2 yıl çalıştım. Benim için dolu dolu geçti ama bu anlamda verebileceğim katkıyı yeterince veremediğimi hissettim. Ardından 2013 yılı Mayıs ayı itibariye Milli Eğitim Bakanlığına müsteşar olarak atandım.

Ondan beri de “Milli Eğitimde bakan değişir, müsteşar değişmez diye bir” imaj var.

Bu doğru değil. Ben Nabi Bey’le çalışmaya başladım, ikinci bakanımız. Yani iki bakan değişmiş oldu. Birçok yerde aynı bakan döneminde müsteşarlar değiştiği için, bunun biraz da haklı bir tarafı var.

Onu bilmiyorum ama ben burada hiçbir zaman bir müsteşar gibi çalışmadım. Çalışma arkadaşlarım bilirler.

Onu biraz anlatır mısınız?

Evet, bunu biraz detaylandırırım. Şimdi genel olarak, kamudaki müsteşar profili çok bürokratik ve

elitist bir kavramdır. Fakat Milli Eğitim Bakanlığı farklı. Diğer bakanlıklarla kıyas kabul etmeyecek farklılıkları var. Milli Eğitim Bakanlığı bir kere çok geniş bir bakanlık. İkincisi aslında çalıştığınız insanlarla aynı mesleği yapıyorsunuz. Yani sizde öğretmen, öğretim üyesisiniz. Ben de sonuçta içlerinden çıkmış bir insanım ve dolayısıyla bir karnameyle, “pozisyonum değişti, burada bürokratik bir makam elde ettim, ben aramıza mesafe koyayım, sizden kopayım” davranışına girseydim insani hasletlerimi kaybetmiş olurum ve başarılı olma imkânım kalmazdı; benim yapıma da uygun değil. Biz burada öyle bir çalışma ortamı oluşturduk ki mesai problemimiz yok. Mesai bizim için bir şey ifade etmiyor. Yani haftada 7 günün 24 saati neredeyse burayla ilgileniyoruz. İkincisi çalışma arkadaşlarımızla aramızda bu anlamda bürokratik bir şey koymadık. Yani tabiri caizse, aynı işi yapmaya çalışan iki insanın istişare yapması şeklinde bir çalışma mekanizması kurduk. Bu kapsamda öğretmenlerle görüşüyoruz, okullardaki idarecilerimizle konuşuyoruz. Buradaki daire başkanlarımız memurlarımız herkesle çok rahat bir istişare ortamı oluşturduk ve 4 yıldır elhamdülillah bunu yürütüyoruz. 4 yıl boyunca çok badireler atlattık. Çok sıkıntılar yaşadık. 2013 yılında dersane krizi başladığında (buraya başlamadan önce 2013 yılı 28 Şubat’ında), Cumhuriyet Üniversitesinde bir panele katılmıştım; panelde Türkiye’de ortalama 10-20 yılda bir darbe olduğunu analiz etmişim. O panelde, karışmadaki gençlere şöyle demiştim, “bir büyük olarak, bir hoca olarak sizden isteğim; Türkiye’de yeniden bir darbe gündeme geldiğinde, hangi hükümete, hangi siyasi partiye yapılmış olursa olsun, hangi siyasi lidere yapılmış olursa olsun,

demokrasie sahip çıkan bir kuşak olarak, hep beraber sokaklara çıkalım direnelim” dedim.

15 Temmuz’u anlatmışsınız.

Tabii, ben gerçekten de demokrasi kültürüne sahip çıkmayı yeni kuşaklar için en önemli kazanım olarak görüyorum. Vatana ve demokrasi kültürüne, bu coğrafyayı bir arada tutacak değerlere sahip çıkmak gerekiyor; buna yönelik kimden gelirse gelsin, her türlü saldırıya karşı hep beraber, omuz omuza (kendi içimize döndüğümüzde siyasi kavgalar, siyasi tartışmalar, fikir ayrılıkları mutlaka olacaktır ama mevzu bahis vatan olduğunda tüm bunlar bir tarafa bırakılmalı) bu saldırılara karşı durabilmeliyiz. Ben öğretim üyesiyken de çocuklara hep böyle söylüyordum, “Hep beraber bu ülkenin evlatlarıyız. Hepimizin birinci vazifesi bu ülkenin geleceğine sahip çıkmak. Ondan sonra kendi bireysel kariyerlerimiz, bireysel çıkarlarımız (insanın doğasında olan bir şey) gelir.”

2013 yılında bu FETÖ ile ilgili mevzular yeni tartışılmaya başlanırken, hatta hiç gündemde yokken, ben sosyal medya paylaşımlarımda, gazetelere yazdığım köşe yazıları ve röportajlarımda, konferanslarımda Türkiye’de demokrasinin bağımsızlığın bangır bangır gelen bir tehlikeyle karşı karşıya olduğunu hep söyledim. Amerikadaki terörist başı, terör örgütünü yönlendiren kişi gibi isimlendirmeleri çok kullanmıştım. Kullanırken de; bir çok kişi, entelektüel, gazeteci, bürokrat, siyasetçi benim provakatif konuştuğumu ima ediyordu. 2013 yılında beni, provakatif konuşmakla itham ediyor ve bana ciddi ciddi bu anlamda yükleniyorlardı. Orada öyle bir süreç yaşadık ki, sadece o yapıyla mücadele etmiyorsunuz, bir şeyler yapmaya çalışıyorsunuz bu yapıyla kavga veriyorsunuz, diğer taraftan da kamuoyunda da sanki çok masum meşru bir kitleyi karşınıza almışsınız, onları yok etmeye çalışıyormuşsunuz gibi bir algıyla. En yakın akademisyen arkadaşla-

rım, ben burada oturuyorum bakıyorum Samanyolu haberde liberal diye bildiğimiz arkadaşlarımız dershane ile ilgili bir yasa düzenleme sırasında benim aleyhime televizyonlarda konuşuyor, gazetelerde yazılar yazıyor. Çok yakın arkadaşım, aile dostum bunlar; öyle bir tablo vardı. Dolayısıyla böyle bir tabloda mücadele etmek de çok zor. Arkanızda sizi masum gören, doğru yaptığınızı düşünen kimseyi görmüyorsunuz neredeyse. Bu anlamda Sayın Cumhurbaşkanımıza müteşekkirim, derdimi rahatlıkla kendisine anlatabiliyordum, bu konuda bizi o anlamda hep cesaretlendirirdi, arkamızda durdu. Böyle bir ortamda Milli Eğitim bakanlığında mücadele ediyorsunuz ve bu yapının en güçlü olduğu yer Milli Eğitim Bakanlığı; insan kaynakları, para kaynakları buradan devşirilmiş, her anlamda güçlü. Burası üzerinden Türkiye’nin geleceğine nüfuz edilmiş. Türkiye’nin insan kaynağı, burası üzerinden çalınmış. Şöyle düşünün ilkokuldan ortaokuldan itibaren bakanlık eliyle zeki çocukları seçiyor ve kendi kurumlarına devşiriyorlar. Bir anlamda ülkenin en elit, en başarılı çocuklarını kendi kurumlarına yönlendiriyorlar. FETÖ’nün elemanı haline getiriyorlar.

Maalesef ki, iyi çalışmışlar...

Bu çocuk bizim geleceğimiz, tırnak içinde söylüyorum en başarılı çocuklarımızı alıp, kendi insan kaynakları ihtiyacına göre fakülte ve bölümlere yönlendiriyorlar. Bu aynı bir ihanet. Bizim en nitelikli, kaymak takımı diyebileceğimiz zeki çocuklarımız oraya devşirilmiş oldular. Böyle bir yapının içerisindeyiz, etrafınızda bu anlamda mayınlar döşenmiş durumda. Nereye dokunsanız elinizde kalıyor, patlıyor, önünüze biri çıkıyor.

Şehit Ömer Halis Demir Anadolu Lisesi

O yüzden Zaman Gazetesinde sizi manşet yapan bir süreç başlamıştı.

Tabii tabii, mesela Zaman Gazetesi manşetini hatırlayın, "müsteşardan eğitime darbe planı" diye birinci sayfadan sürmanşetten bunu verdiler.

Hedef gösterdi sizi.

Sadece ben yapıyormuşum gibi, "müsteşar yapıyor" profilinde sunuldu.

Meslek hayatınızın en zor dönemiydi sanıyorum.

Kesinlikle en zor dönemiydi. Değim gibi çok çalışmanız gerekiyor. Biz burada ortalama 20 saat çalışıyorduk o süreçte. Milli Eğitim Bakanlığı ile ilgili çok eleştiri var; AK Parti dönemde Milli Eğitim Bakanlığında istenilen şeylerin yapılamadığına yönelik söylemler var.

Hala da var.

Hala var, o tarihte de vardı. O mesela üstünüzde bir yük, hükümet size güven duymuş ve bir araştırma yapmış. Size diyor ki "şöyle yapalım", misyon yüklüyor size onun

ağırlığı var. İkincisi ise bütün bunları bir bir planlıyorsunuz, "şu olsun, şunu şöyle yapalım" ama bunları hayata geçirmekte başka bir sıkıntıyla karşı karşıya kalıyorsunuz. Basit bir uygulamayı hayata geçireceksiniz, sahaya dağılmış olan bu FETÖ'cüler sabote ediyorlar.

Uygulamada onlar var.

Evet uygulamada onlar var. Sabote ediyorlar, sizin politikanız ters yüz oluyor.

Böylece fatura yine size çıkıyordu.

Tabii tabii. Sınav organize ediyorsunuz, sınavla ilgili olarak sabote yapıyorlar. En basitinden, kendi üyelerindeki öğretmenler sınavda gözetmenlik görevi alıyorlar. Bir ay önce ilan ediyoruz, "gözetmen olmak isteyenler bize başvursun". Başvuruyor öğretmen pat sınav yapacaksınız önceki gün bir bakıyorsunuz binlerce öğretmen rapor almış. 2013 yılındaki TEOG sınavında bunu gördük biz. Buna benzer bir sürü örnek verebilirim size. Burası zaten zor karar verilen ve zor iş yapılan bir bakanlık. Bir de karar verdikten sonra bu tür sıkıntılarla karşı karşıya kalınca iş yapmak gerçekten zorlaşıyor. Öyle bir bakanlık

burası. Bakanlık olarak 18 milyon öğrenciye bedava dağıttığımız kitabın bize maliyetinin yaklaşık 3 katı kadar onlarda; (sadece o tarihte baktığımda) FETÖ'ye ait yayınevlerinin sadece bandrollü kitap sayısı (bandrolsüz test kitap, yaprak test hariç) bakanlık olarak bizim ayırdığımız kaynağın 3 katı kadar. FETÖ'nün 38 tane yayinevi, oradan para kazanıyor. Ben, 18 milyona yaklaşık 300 milyon adet ders kitabı dağıtıyorum o tarihte, bana maliyeti var. Onun 3 katı kadar yardımcı kitap sektörü üzerinden para kazanıyorlar. Böyle bir yapıyla mücadele ediyorsunuz. Bunlar varken de, sistemin içinde adamlar olduğu için attığımız her adımı sabote edecek, geciktirecek bir şey yapıyorlar. Adam mesela basitçe bir şey yaparsa bile işiniz aksıyor. Bürokratik olarak yapması gereken şeyi geciktirse, bahane üretse işte 5. Kattan 6. Kata resmi yazı yazıyor. Resmi yazı 1 ay sonra gidiyor; "efendim ben o yazıyı yazdım". Aleni bir sabotaj bu. Niye? Sizin ders kitabınız yetişmesin ki Fetö'nün kitapları gitsin. Böyle bir yapı söz konusu, tüm bürokratik mekanizmalar sizi bir şekilde başarısızlığa sürüklüyor. İşin kendi zorluğu bir tarafa bir de bundan kaynaklanan başka zorluklar da

“Türkiye’de kademeler arası farklılık var”

var, gerçekten de benim bütün hayatım, bütün aile hayatım özel hayatım her şeyim burası oldu.

Bu dönemde çok zor bir işin başına geldiniz. Bu taraftan bakılıp öz eleştiri yapılırsa, şans mı şanssızlık mı oldu?

“Şans mı, şanssızlık mı?” sorusu bana sorarsanız, burada bu kadar çok çalışma yapılması gerekmesi yapılacak çok büyük işler yapılması bir şanstı. Ama keşke, gönül arzu ederdi ki bu hiç bunlar yaşanmamış olsun, işler bu noktaya varmadan çabucak hallolsun çabucak hallolsun ve biz de başka şeylerle uğraşalım diye.

Onlarla uğraşmaktansa eğitimdeki yeniliklerle ilgilenilirdi. Bu zorluklara rağmen, göreve geldiğinizden beri pek çok reform yapıldı; ciddi ilerlemeler oldu. Bundan sonrası için soracak olursak, özellikle Türkiye’de ki eğitimi daha ileriye taşımak için planlarınız nelerdir?

Bir kere şunu söyleyeyim: bakanlıkta şu anda tabiri caizse bir tabula rasa yapmış olduk. Bize burada engel üreten, bütün bu vesayetçi mantıktan başladığımız ilk 2 yıl içerisinde kurtulmaya çaba sarf ettik. Bundan sonraki süreçte çok

daha özgür ve çok daha rahat bir şekilde burada bir politika belirleyip hayata geçirme imkânımız olacak. Nitekim öyle de yapıyoruz. Bu süreçte atılan adımlar, bundan sonrası için ümit verici şeyler, inşallah bu adımlar ilerleyen dönemde bakanlıkla ilgili gerçekten çağdaş ülkelerdeki eğitim düzeyine ulaştıracak sonuçlar doğuracak. Ben, bu yeni dönemde çok hızlı karar veren ve çok sağlıklı karar veren bir Milli Eğitim Bakanlığının ortaya çıktığına inanıyorum. Bundan sonraki süreçte de bunu bir avantaj olarak kullanacağız.

Yine bundan sonraki sürece değinecek olursak? Özellikle de müfredat uygun mu?

Genel olarak baktığımızda fiziksel altyapı anlamında, Milli Eğitim Bakanlığı Cumhuriyet dönemi açısından bir devrim gerçekleştirdi; herkes için hayal olarak kabul edilen, hayal olarak görülen şeyleri hayata geçirdi. Çok fazla eskiye gitmeye gerek yok, 1990’lı yıllarda, ortalama bir Anadolu ilinde derslik başına düşen öğrenci sayısı 50’lerin üzerindeyken (bizim kuşakta 60 kişilik) şu anda AK Parti döneminde neredeyse Cumhuriyet döneminde inşa edilen derslik sayısından daha fazla derslik inşa edilerek çok ciddi bir devrim yapıldı. Şu anda

bizim ortalamamız kademeler arası farklılık gösterse de 30’un altındadır.

Halkın da bu manada ciddi bir desteği var herhalde.

Tabii tabii. Hayırseverlerin çok ciddi desteği var ama bu yatırımların büyük bir çoğunluğu kamu tarafından yapılıyor. Bizim yatırımlarımız içinde hayırsever desteğiyle yapılan yatırımların oranı düşük. Çok ciddi destek oluyorlar ama sayı çok büyük olduğu için 300 bin-500 bin derslikten bahsettiğimiz için hayırseverin yaptığı kısım bizimkinin yanında çok küçük kalıyor. Ama çok ciddi bir destek var, onun altını çizmek lazım. Bu vesileyle derslik yapımında bize destek olan bütün hayırseverlerimize teşekkür ediyorum. Sağ olsun kimin 3 kuruş 5 kuruş parası varsa, bir okul yapmak istiyor bu da bizim için ciddi avantaj ama ihtiyacımız çok fazla olduğu için kamu yatırımları devasa bir boyut gösteriyor. Şu anda, Türkiye’de kademeler arası farklılık var; mesela ortalama olarak 18 kişilik 16 kişilik okullar da var, 28-30 kişilik okullarda var. Ama her kademede 30’un altında olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim. Bu, çok önemli bir devrim. Bu, beraberinde şunu da desteklemiştir; yine Cumhuriyet dö-

MEB Müsteşarı Yusuf TEKİN’İN ‘ENSAR VAKFI’ Ziyareti

neminde toplam atanan öğretmen sayısından daha fazla öğretmen atanmış. Yani bir öğretmene düşen öğrenci sayısı da 100'de 50 oranda azalmış, bir öğretmene 40-45 düşerken kademeli olarak 20'li rakamlara düşmüş. Bu da, eğitimi gerçekten niteliğini değiştiren bir olay. Tabiri caizse, şimdiye kadar MEB bu adımlarıyla unu, yağ, şekeri hepsini bir araya getirmiş alt yapısını hazırlamış. Bundan sonra bize düşen helva yapmak, toplumun beklentilerine uygun politikalar üretip onları hayata geçirmeliyiz, yapmalıyız bundan sonra. Bu anlamda da benim en çok önemseydiğim şey müfredat revizyonumuzdu.

O tamamlandı mı müsteşarım?

Müfredat revizyonunu bitirdik. Bu, şu açıdan çok önemli: Öğretmenimiz var yeterince, okulumuz var, dersliğimiz var tamam ama niye çocuklarımızın eğitiminden şikayetçiyiz? Baktığınızda, eğitimin içeriği hepimizi rahatsız edici bir boyutta. Şöyle rahatsız ediyor. Bir kere, bilgiye erişiminin zor olduğu bir dönemde yazılmış bir programla karşı karşıyayız. Bundan 20 yıl önce çocuklara bütün bilgileri müfredat ve ders kitapları üzerinden vermeyi düşünmüştük.

Mecburen...

Mecburen öyle düşünmüştük, fakat şimdi çocuğunuz ders kitabınızdaki bilgidan daha doğru ve hızlına çok daha kısa bir süre içerisinde ulaşabiliyor. Dolayısıyla bundan 20 yıl önce planlandığı kadar yoğun bilgi vermemiz doğru değil değil. Çağ, çok hızlı geliyor. 2 sene önce verdiğiniz bilgi bile yanlışlanabiliyor, çocuk cep telefonundan bir şeye ulaşıyor bakıyor "ders kitabınız yanlış" diyor. Dolayısıyla, bunun revize edilmesi gerekiyordu. Bu anlamda bilgi vermeden ziyade, ulaştığı bilgileri analiz edebileceği bir müfredat tasarlamamız gerekiyordu. Çok fazla bilgi vermek yerine elde ettiği bilgileri nasıl kullanacak, günlük hayatına nasıl yansıtabilecek onu analiz etmesi gerekiyordu. Bir de Türkiye 15 Temmuz'u yaşadı; biraz önce anlattığım vatana, bağımsızlığa, demokrasiye sahip çıkma bilincini (mutlaka) çocuklara eğitim seviyesi içinde vermek gerekiyordu. Dolayısıyla biz 2013 yılında başladıktan itibaren müfredatla ilgili belirli araştırmalar yaptık; entelektüeller ve akademisyenlerle tartıştık, "bu müfredat yeterli midir, eksikleri var mıdır, yanlışları var mıdır?" bunları tartıştık. Sonra öğrencilere, öğretmenlere, velilere, idarecilere sorduk, anketler yaptık; ortaya 4-5 tane başlık çıktı. Bu başlıklarda müfredatımız eleştiriliyor herkes tarafından ve bunlar uzlaşmış şeyler yani her sorduğunuz kişi bunu söylüyor; demek ki burada bir prob-

lem var. Herkes görüyor, veli olarak da görüyorsunuz. Ders kitabına bakıyorsunuz orada görüyorsunuz falan. Biz o araştırmaların bizi yönlendirdiği doğrultuda müfredatımızı revize ettik. Bu konuda çok haksızlık yapılıyor bakanlarımıza, bakanlığa. Bir kere şunu söylüyorlar, "pat diye müfredat mı değişir?". Hayır, "pat diye" müfredat falan değişmedi. Son müfredat güncellemesi 2005'te yapılmış üzerinden 12 yıl geçmiş, gayet doğal. Dünya ortalaması 7 yıl. 6-7 yılda bir dünyada müfredat revize ediliyor. Biz de dolayısıyla müfredatımızı revize etmemiz gerekiyordu. Biraz geç kalarak da olsa revize etmiş olduk. İkincisi şöyle bir şey de yapmadık; yani müsteşar, bakan, akşam yatmış, sabah "ya şu müfredatı bir değiştirin" böyle bir şey de yok. O kısma bakmadıkları için. Bakın 2013'ten beri, aşağı yukarı 2 yıl boyunca biz bununla ilgili araştırmalar ve analizler yaptık. Sahada akademisyenlerden gelen eleştirileri topladık. Ondan sonra da müfredatımızı bu eleştirileri ortadan kaldıracak şekilde güncellemeyi, revize etmeyi gündemimize aldık ve yaklaşık iki yıl da bu sürdü.

Sınav sistemleri çok değişti; acaba ondan dolayı müfredat değişikliği gibi algılanıyor olabilir mi?

Böyle eleştirmek isteyenler, görmek istediklerini görüyorlar; diğerlerini görmüyorlar. Mesela bu eleştiren-

“BENİM EN ÇOK ÖNEMSEDİĞİM ŞEY MÜFREDAT REVİZYONUMUZDU”

lere “eğitim sistemi çok değişiyor, müfredat çok değişiyor diyenlere” soruyorsunuz. Mesela “10 sene önceki bilgiyi çocuğa vermek doğru mudur?”, “Tabii ki, mutlaka değişmesi lazım”, O zaman değiştirdik niye eleştiriyorsunuz? İyi tamam diyor, mesela anlatıyorsunuz, “bakın 10 sene önce ders kitabında şöyle bir şey vardı; şimdi bu sene kitabımızda bu olsa eleştirir misiniz?” diye; “tabii ki eleştiririm.” diyor. O zaman, değiştirdik şimdi niye eleştiriyorsunuz? Herkes bakmak istediği yerden bakıyor ve kafasına göre yorum yapıyor. Ben şuna inanıyorum bakın size bir şey daha söyleyeyim, PISA ve TIMMS skorlarımız çok eleştiriliyor. Bu tür uluslararası sınavların temel parametresi, çocuklar okulda edindikleri bilgileri güncel hayatta kullanabiliyorlar mı kullanamıyorlar mı? Bunu ölçüyorlar. Ama bizim eğitim müfredatımız içerisinde böyle bir şey hiç yok. Biz bunu neredeyse hiç dikkate almamışız, mantık olarak bir yere koymamışız. Biz şimdi yeni müfredatta bunu da yapıyoruz. Doğal olarak aşağıdasınız; her şeyi bilgi olarak yüklüyorsunuz. Çocuk mesela türev konuşacak, türevin diğer hayattaki karşılığını öğretmemiz söylememiş; programımızda yoktu. Olmadığı için çocuk orada

öyle bir soru çıktığı zaman, bunun türev anlamına geldiğini bilmiyor. Başka derslerde de aynı şeyler görülüyor.

Böylece çocuklar da isyan ediyor. Neden bunu öğreniyorum, ne işime yarıyor hayatta diyorlar, bilmiyorlar.

Aynen. Dolayısıyla yeni müfredattan önemli beklentilerimizden birisi de budur; güncel hayatta çocuklarımız artık uygulayabilecek. Bu yıl 1, 5 ve 9. Sınıflarda başlayacak. Her kademenin ilk yılı, ilkokul, orta okul ve lisenin ilk yılında müfredatımıza başlıyoruz. Bunun sebebi de, çocuklar bu sene okudular bazı konuların yeri değişti, bazı konular üst sınıftan alt sınıfa alındı. Bir eksiklik, bir aksaklık olmasın diye kademelili bir geçiş planladık. Bu yıl inşallah hayata geçiyor. 4 yıl sonra, yeni müfredata göre çocuklarımız yetişmiş olacak (her kademedede). Ben şunu iddia ediyorum, mesela 4 yıl sonra ilk uluslararası sınav olmayabilir (PISA, TIMMS) ama bir sonrakinde Türkiye'nin skoru ve derecesi ciddi bir ivme kazanacak. Çok farklı bir sonuç ortaya çıkacak. Buna inanıyorum.

Eğitim programlarındaki revizyon-

la ilgili son olarak bir hususa daha dikkat çekmek istiyorum. Bakın biz aynı zamanda çocuklarımızı bu vatana, bu vatanın değerlerine, bağımsızlığımıza, demokrasimize, geleneklerimize, kültürümüze kısacası bizi bir arada tutan unsurlara sahip çıkacak yetkinlikte yetiştirmekle mükellefiz. Bu anlamda revizyonun en önemli unsurlarından birisi de değerler eğitiminin bütün derslerin içinde ilgili yerlerde sunulmasıdır. Bence bu da çok önemli bir husus.

Eğitimde müfredat kadar öğretmenlerimiz de önemli, bütün öğrencilerimizi eğitenler onlar. Öğretmenlerimizin de daha gelişmiş olmaları daha donanımlı hale gelmeleri için çalışmalarınız var mı?

Evet. Şimdi şöyle bir şey var, öz eleştiri olarak da kabul edebilirsiniz. YÖK ile Milli Eğitim Bakanlığı arasındaki ilişki çok önemli. Şimdiye kadar hafta son birkaç yıla kadar YÖK'le Milli Eğitim Bakanlığı arasında sağlıklı bir ilişki kurulmamış. Bunu niye söylüyorum, bunun için; müfredatı değiştiriyorsunuz siz, mesela bir bitişik el yazısı uygulaması getiriyorsunuz, bundan sonra size gelen bütün sınıf öğretmenlerinin

“KENDİ ÇOCUKLARIMIZDAN BAŞLAYARAK, EĞİTİM SEFERBERLİĞİNE KATKI SAĞLAMAMIZ GEREKİYOR”

el yazısıyla öğrenci yetiştirmek konusunda üniversite de ders almış olmasını bekliyorsunuz değil mi? Makul olan bu. YÖK’le Bakanlık arasındaki ilişki iyi olsa YÖK hemen buradan durumdan vazife çıkarır ve “bundan sonra sınıf öğretmenliği bölümüne ben bitişik el yazısı öğretmeyle ilgili ders koyuyorum” der. Aradaki kopukluktan dolayı bu hayata geçirilmemiş. Biz hala yeni sınıf öğretmenlerine el yazısı öğretmek konusunda yetersiziz. Önce öğretmenimize el yazısı öğretiyoruz. Aynı şey Fatih Projesinde görüldü. Biz okullara etkileşimli tahta koyduk. Bekledik ki üniversitelerin müfredatında etkileşimli tahtadan yararlanacakları bir ders olsun. Ancak biz hala yeni aldığımız öğretmenleri bir de etkileşimli tahta için eğitiyoruz. Dolayısıyla bunun sizin sorunuzla bağlantısı şu. Biz bu konuda YÖK’le son yıllarda çok sağlıklı bir iletişim kurduk, bu vesileyle yeni YÖK’e ve Yekta Saraç hocaya bir kez daha teşekkür etmek isterim. Öğretmenliğe kaynak teşkil eden fakültelerin müfredatı bizim için önemli ve artık biz entegre bir biçimde çalışıyoruz. Burada yaptığımız müfredat değişikliklerini YÖK’ün ilgili kurumlarında tartışıyoruz onlara söylüyoruz, YÖK oradan gerekli tedbirleri alıyor. Dolayısıyla öğretmen niteliği ile ilgili olarak birinci başladığımız nokta YÖK’le yürüttüğümüz bu sağlıklı çalışma. Daha nitelikli, daha bizim ihtiyaçlarımıza karşılık veren, cevap veren, bizim arzu ettiğimiz şekilde eğitim hizmeti sunabilecek bir öğretmen kitlesi aşağıdan geliyor olacak. Sonra kendi öğretmenlerimizle ilgili olarak da, öğretmen strateji belgemizi hazırladık, öğretmen yeterliklerini revize ettik, ayrıca öğret-

men performanslarıyla ilgili olarak veli, öğrenci, öğretmen ve idarecilerin içinde yer aldığı bir mekanizma geliştirdik, hayata geçirdik bu yıl itibarıyla. Orada da şunu yapıyoruz; öğretmenlerimizi eksikliklerine göre, ihtiyaçlarına göre hizmet içi eğitime alıyoruz sürekli. Performans ölçüm süreci ile öğretmenlerimizin talepleri ve ihtiyaçları doğrultusunda bir hizmet içi eğitim planlaması yapıyoruz. 4 yılda bir öğretmenlerimizin eksiklerinin tespit edilip hizmet içi eğitimle giderildikleri bir sınav süreci getirdik. 4 yılda bir, öğretmenlerimiz bir sınava girecek alanıyla ilgili, ilişkileriyle ilgili, öğrencileriyle ilişkileri, öğretmenlik mesleği ile ilgili ve diyeceğiz ki öğretmenimize sizin sadece şu alanda eksikleriniz var, şu alan için sizi hizmet içi eğitime alacağız. Öğretmen niteliğini geliştirmesi için gerçekten ayakları yere sağlam basan yöntemler geliştiriyoruz.

Öğretmen atamalarına değinecek olursak... Öğretmenlerimize, bu konuda dergimiz aracılığıyla da bir müjdeniz olabilir mi? Atama bekleyen öğretmenlerimiz var, eksiklerimiz de var galiba.

Şöyle, bakanlığımızın ihtiyaçlarını her yıl bütçe sürecinde, Maliye Bakanlığı’na ve ilgili bakanlıklara ulaştırıyoruz. Ülke bütçesinin, ekonomisinin genel durumu itibarıyla kamuya alınacak istem edilecek bir personel her daim aşağı yukarı yarısı Millî Eğitim Bakanlığına veriliyor. Yani yılda 60 bin kişi alınacaksa bunun 20-30 bini her yıl Millî Eğitim Bakanlığına veriliyor. Bu rakam hükümetimizin ciddi bir fedakarlık yaptığını gösteriyor. Bundan sonra

da biz ihtiyaçlarımızı söylüyoruz. Hükümetimizin bize ayırdığı kadro kadar atama yapıyoruz. Yine ihtiyaçlarımız var. İhtiyaçlarımızdan ne kadarının önümüzdeki yıllarda karşılanacağı kuşkusuz, ekonomik yapıyla yakından ilintili. 2017 yılı içinde süreçlerini tamamladığımız 20.000 arkadaşımız Ağustos ayında MEB ailesine katılmış olacak inşallah.

Eğitimde teknolojik olarak eksiklerimiz var mı?

Bakanlık bünyesinde teknolojik alt yapı eksikliğinin giderilmesi hususunda dünyaya gerçekten örnek olacak nitelikte bir projeyi, yani FATİH projesini yürütüyoruz. Dünyanın neresine gidersek gidelim bu büyüklükte, devasa bir proje hiçbir yerde yok. Her ülkede teknoloji eğitimde kullanılıyor ama seçmeli veya seçilmiş okullarda bu kadar yoğun bir teknoloji kullanılıyor. Biz, hiç ayırım gütmeden bütün kurumlarımızda (yaklaşık 70 bin kurumumuzun tamamında) teknolojik alt yapı oluşturuyoruz. Bu büyüklükte, bu kadar istisnasız bir teknoloji kullanılan eğitim başka bir ülke de yok. Bu yıl itibarıyla de, Fatih Projesinde bütün ihale süreçleri de tamamlanmış olacak ve inşallah Ağustos ayı ortalarında ihale süreci bitecek. Yıl sonu itibarıyla etkileşimli tahta kurulumları başlayacak, 2018 yılı başında da tablet bilgisayar dağıtımı başlayacak. Toplamda 10 milyon 600 bin tabletin okullardaki öğrencilere dağıtılması planlanıyor. Bu projenin en özgün yanlarından birisi yerli üretimi teşvik amacı gütmesi. Dolayısıyla bu anlamda projeksiyonumuz Türkiye’de

gereki teknolojik alt yapıyı oluşturmak, ardından ihale kapsamında ki satın almaları gerçekleştirmek. Bu anlamda proje kapsamında bu amacın gerçekleşmesini çok önemsedik. Tedrici bir biçimde yerli üretim temin edilmiş olacak inşallah.

Eğitim öncelikle ailede başlar. Siz hem babasınız hem de eğitimciniz. Çocuklarınızın eğitiminde özellikle dikkat ettiğiniz şeyler nelerdir? Son olarak velilere çocuklarının eğitimleri ile ilgili önereceğiniz, dikkat etmelerini söyleyeceğiniz şeyler nelerdir?

Öğretmenler de sonuçta insan. Velilerden istihdamım şu, veli ola-

rak kendilerinin yapamadığı bütün misyonları bir öğretmene yüklemesinler. Öğretmenimizden şunu bekliyor veliler; hem iyi bir anne olsun, hem iyi bir baba olsun, hem çocuğumun ablası-abisi olsun, hem değerlerimizi versin (dini, milli, manevi), hem de iyi bir öğretmen olsun. Şimdi bu kadar farklı rolleri bir kişiden beklemek olmaz. Öğretmenlerimiz bunları yapabilecekleri kadar yapıyorlar ama velilerimiz de çocukların ailede alması gereken eğitim, tabiri caize ailede alması gereken terbiyeyi vererek okula gönderirlerse, bu anlamda çocuklarının eğitimine katkı sağlarsa biz de çok mutlu oluruz. Maalesef çok eleştirmeyi seven ama özeleştiri yapıp üstüne düşen

sorumlulukları yerine getirmeyi sevmeyen bir toplumuz. Hepimiz eleştiriyoruz, öğretmenleri eleştiriyoruz ama veli toplantılarımıza katılım oranları maalesef hiçbir okulda yüzde 50 oranında olmuyor; öğretmenler zorla telefonla ve başka yollarla davet ediyorlar. Şimdi veli toplantısına bile gitmeyen velimiz, öğretmenimizi eleştiriyor. Eğitim sadece öğretmenin, okulun ya da Milli Eğitim Bakanlığının yapacağı bir şey değil. Çocuklarımızın zeki, donanımlı, eğitilmiş bireyler olarak yetişmesini istiyorsak hep beraber kendi çocuklarımızdan başlayarak eğitim seferberliğine katkı sağlamamız gerekiyor.

Muhabirimiz Aslı ÖZAYDIN

MEB Müsteşarı Yusuf TEKİN

İRM Yönetim Kurulu Başkanı
Mehmet İRMEŞE